

Uchwała nr .....
Rady Miejskiej w Ustrzykach Dolnych
z dnia .... listopada 2024 r.

w sprawie nadania Honorowego Obywatelstwa Ustrzyk Dolnych dla doktora Romana Lenartowicza

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 14 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jedn. z 2024 r. poz. 1465 ze zm.) Rada Miejska w Ustrzykach Dolnych uchwała, co następuje:

§ 1

W uznaniu zasług dla rozwoju i budowania własnej tożsamości społeczności Ustrzyk Dolnych, jako wyraz szczególnego wyróżnienia i uznania - Rada Miejska w Ustrzykach Dolnych nadaje Honorowe Obywatelstwo Miasta Ustrzyki Dolne dla doktora Romana Lenartowicza. Uzasadnienie stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia i podlega ogłoszeniu w sposób zwyczajowo przyjęty na terenie Gminy Ustrzyki Dolne.

Uzasadnienie

Doktor Roman Lenartowicz urodził się 23 lutego 1866 r. w Leżajsku. Studiował medycynę w Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie. Jego ojciec Pantaleon był notariuszem w Łącku i tam został pochowany. Matka Ludwika ostatnie lata życia spędziła w domu syna i tu zmarła. Pochowana została na cmentarzu w Jasieniu (obecnie w Ustrzykach Dolnych).

Roman Lenartowicz przybył do Ustrzyk Dolnych w 1890 r. Uchwałą Rady Gminy z 28 sierpnia 1893 r. otrzymał posadę lekarza miejskiego. W 1895 r. podpisał trzyletnią umowę z Powiatową Kasą Chorych i prowadził również praktykę prywatną. Od początku swego pobytu w Ustrzykach Dolnych zaangażował się w działalność społeczną na różnych polach.

W niedługim czasie został współzałożycielem oddziału Rolniczej Kasy Zaliczkowo-Pożyczkowej i członkiem Rady Gminnej, a jako reprezentant wszystkich mieszkańców - przez prawie dwadzieścia lat przed wybuchem I wojny światowej - był członkiem Rady Powiatowej w Lisku.

W czasie agresji rosyjskiej w 1915 r. doktora Lenartowicza wraz z rodziną ewakuowano do Austrii. Pracował tam wówczas jako lekarz wojskowy w Wiedniu. Po wycofaniu się wojsk rosyjskich wrócił do Ustrzyk Dolnych. Na przełomie 1917 i 1918 r., musiał wyjechać z Ustrzyk do Nowego Sącza.

Po odzyskaniu przez Polskę niepodległości doktor Roman Lenartowicz nadal pozostał aktywnym działaczem społecznym. Z jego inspiracji powstało koło Towarzystwa Szkół Ludowych, a przy nim biblioteka, która mieściła się w przybudówce budynku „Sokoła” (obecnie Ustrzycki Dom Kultury). Był także inicjatorem utworzenia oddziału Kółek Rolniczych, prężnej wówczas organizacji gospodarczej, która umożliwiała mieszkańcom zakup produktów żywnościowych i narzędzi po niższych cenach.

W latach dwudziestych XX w. doktor Roman Lenartowicz objął funkcję zarządcy komisarycznego miasta po Żydzie Mosesie Franklu (urząd burmistrza pełnił w l. 1920-1939). Zaangażował się mocno w budowę nowej szkoły (obecnie ustrzycki Zespół Szkół Licealnych im. J. Piłsudskiego). 11 listopada 1927 r. budynek został poświęcony, a do użytku oddano część wykończonych sal szkolnych. Z inicjatywy ówczesnego burmistrza Lenartowicza w 1927 r. powstało Towarzystwo Upiększania Miasta, które przyczyniło się m.in. do założenia parku w ustrzyckim rynku.

W czasie II wojny światowej, podczas okupacji sowieckiej, doktor Roman Lenartowicz mieszkał w Olszanicy i dojeżdżał do szpitala w Ustrzykach Dolnych, w którym pracował. W 1944 r. wraz z rodziną wyjechał do Łącka (byłe woj. nowosądeckie), gdzie przebywał od lipca 1944 do lata 1945 r. Przez pewien czas mieszkał w Starym Zagórzu. 16 listopada 1945 r. został ponownie zameldowany w Olszanicy.

Leczył do ostatnich lat, choć z powodu zaawansowanej miażdżycy poruszał się z trudem. Prawie do końca życia był także lekarzem kolejowym. Zmarł w Olszanicy 5 grudnia 1949 r. w wieku 83 lat na skutek wylewu krwi do mózgu. Tam też został pochowany, gdyż ówczesna granica uniemożliwiała pochówek wśród bliskich na cmentarzu w Jasieniu.

Dopiero 19 marca 2013 r., staraniem rodziny, doczesne szczątki doktora Romana Lenartowicza i jego drugiej żony Janiny, zostały przeniesione i spoczęły w rodzinnej kaplicy w Jasieniu, wybudowanej w 1903 r. z inicjatywy doktora Lenartowicza. Tam też, obok innych bliskich, spoczywa pierwsza żona burmistrza Ustrzyk Dolnych Wincenta, która zmarła na gruźlicę w 1902 r., mając jedynie 29 lat.